

novým králi vědomost bude míti. Poněvadž pak nikdež na něj doptat se nemohli, protož umínili do Jeruzaléma ku králi Herodesovi jet a od něho jistoty nabýt.

Když pak se přibližovali k Jeruzalému, tot' hle, znenadání ta hvězda před jejich očima zmizela a tak je velice zděsila, že nevěděli, co sobě mají počít. Tu pravil jeden k druhému: Co sobě počneme? kam chceme dále jet? Pojedeme-li k Herodesovi a jeho na jiného krále doptávat se budeme, co nám na to řekne? Kterak se na nás hněvat bude, že v zemi jeho jiného krále nad něho chceme způsobiti? Nepochybně že se vším svým vojskem proti nám se pozdvihne. A poněvadž ta hvězda před našima očima zmizela, to jest jisté znamení, že Bůh nechce, abysme k Herodesovi jeli.

Protož tehdy ti svatí tři králové se vším svým tovaryštvem tak velice zděšení a zarmoucení byli, že nevěděli, kam se obrátit mají. Neb nechtěli-li jsou k Herodesovi jet, nikdež jinde na toho vnově narozeného krále doptat se nemohli a jejich těžká cesta by daremná byla a ode všeho lidu jak v jejich zemích, tak jinde by vysmání byli. Jestliže by pak chtěli k Herodesovi jet, tu opět do velikého nebezpečnosti života se vydávali, že chtěli jinému králi nad něho v jeho zemi se klanět.

Naposledy umínili předce do Jeruzaléma jet a tam na toho krále židovského se ptát, necht' jakkoliv Bůh chce, s nímá naloží. Protož všecknu svou nádej v Bohu položili a jemu srdečně se poroučeli, poníženě žádajíce, aby je ode všeho zlého ostríhal. Zajisté byla to veliká ctnost, obzvláště od lidí pohanských, že volili raději na sobě sami škodu trpět než tomu od Boha pomazanému králi se neklanět. Mohli ovšem u sebe pomyslit: Co nám na židovském králi záleží? Jakou od něho pomoc můžeme doufati, poněvadž přes čtyry sta míl od něho bydlíme? Kdybychme blíže od něho bydleli, mohl by snad nám někdy ku pomoci přispěti a nás od nepřátel našich hájiti, a tak zaslušné by bylo, abysme jej sobě za přítele učinili. Nyní pak, poněvadž ani se jej co obávat, ani od něho užít nádeje nemáme, protož také příčiny nemáme u Herodesa do nelíbosti skrze něj přijít. Ta a těm podobné věci dobře sobě mysliti mohli, avšak toho neučinili, ale neohlídajíce se na žádný časný svůj užitek, předce jemu klaněti se chtěli a své dary jemu obětovati minili pro to samé, že toho hoden jest.

Jeli tehdy ti tři králové přímo k Jeruzalému, a kadykoliv jeli, všudy veliký byl sběh lidu, kteří všetečně se vyptávali, kam tak veliké množství panstva neznámého jede. Když pak do Jeruzaléma přijeli, tu pomyslit sobě můžeme, jak veliký sběh a hluk po celým městě povstal, neb od mnoho lét slyšáno nebylo, aby tři králové spolu s tak velikým komonstvem a slávou do Jeruzaléma byli přijeli. Všeckny ulice, dveře, vrata a okna lidem naplněné byly na tu slavnou procesi se dívajícím. Ti pak králové jeli velmi šlechetně a pokorně a všemu lidu dobrý příklad dávali.

Když ke dvoru královskému přijeli, Herodes naoko je vděčně a přátelsky přivítal a na svůj královský palác je uvedl, doptávaje se jich, co by za příčinu jejich příjezdu bylo. Ti pak králové nepochybujíce, že Herodes dobře ví, že Mesiáš ži-